

Milý čtenáři,

zdravíme Tě v tomto čase podzimních plískanic, chřípek (nebo že by skřípek?) a jiných podzimních neradovánek, ale i v čase radovánek, protože draci létají a houby čas od času také rostou. A když vyleze sluníčko, tak je to přímo radost pohledět. Je toho takhle na podzim vůbec ke koukání spousta. Ještě než všechno listí opadá a zhnědne, je to na stromech hotová pastva pro oči. Lidské oko je schopné rozlišit milióny barevných odstínů a takové podzimní listí, to je úplný trénink očního nervu! A když na Vás vykoukne ze zeleného mechu hnědý hříbek, no to přímo srdce poskočí.

Každá roční doba s sebou nese nějaké radosti, stačí mít jen oči otevřené a pořádně se koukat. A každá roční doba s sebou nese nějaké starosti, když už ne nám, tak někomu jinému určitě. „Potřebné budete mít s sebou vždycky!“, řekl již před strašně dlouhou dobou jeden chytrý pán a nemyslel to jako prorocství, ani jako něco, z čeho by měl radost on, či by z toho měl mít radost kdokoliv jiný. Myslel to jako realitu všedního dne, se kterou bylo potřeba bojovat v jeho době a je potřeba s ní bojovat dodnes. My, kteří se můžeme radovat z krás barevného podzimu, bychom neměli zapomínat na ty, kteří se z něj neradují. Buď nemohou a nebo nechťejí, protože si myslí, že nemohou.

S těmi prvními je to kupodivu jednodušší. Když se někdo z něčeho pěkného opravdu nemůže radovat, tak proto má nějaký důvod – a s tím důvodem se při troše dobré vůle dá něco dělat. Horší je to s těmi, co vlastně žádný důvod nemají – a stejně se mračí na celý svět. Naštěstí to není tak, že by se taková lidé mračili od rána do večera a od večera do rána. Nic to ale nemění na tom, že na takovém mračení není nic hezkého. A co nám připadá nejpodivnější – někdy máme dojem (když se tak na Tebe, milý čtenáři, díváme) že Tě to mračení a stěžování si baví. No jistě – o Tobě mluvíme, o kom jiném! Schválně – kdy jsi se na někoho naposled usmál?! Kdy jsi někoho nebo něco pochválil?! Nebo, že bychom si Tě s někým spletly...? No je to možné, ale dáme si na Tebe pozor, jestli se na ten svět zbytečně nemračíš – na všechno to barevné listí, na hnědé hříbky v zeleném mechu a co hlavně – na lidi kolem sebe.

Podzim prosluněný úsměvy Ti přejí Tvé
Strmilovské noviny

Z obsahu:

- zprávy ze zasedání obecního zastupitelstva
- zprávy z Knihovny Viléma Martínka ve Strmilově
- zprávy ze ZŠ Strmilov
- Červený Kříž
- Kynologický klub
- rybářský ples
- Drakiáda
- sport
- vzpomínky, aktuality, pozvánky...

Prostě pro každého něco ...!

Na prahu podzimu

Není daleká doba, kdy listí padat začne znova.

Barevnost lupení je jako znamení.

Podzim už přichází a nic mu neschází –
přináší ovoce – odejdou nemoce.

Je také umělec – bohém:

jednou je mlhavý, smutno je kolem,

jindy je veselý, barevně zpívá –

každý rok to tak bývá.

Sladké hrozny dozrávají,

ale i šípky vitamíny mají

a očím krásu dávají ty červené korálky.

„Pojď za námi!“ křičí do dálky.

Tolik něhy je v mé krajině – chudá je, ale milejší nad jiné.

Inka Šteflová

Ze zasedání zastupitelstva dne 11. září 2003

- zastupitelstvo schválilo prodej pozemku vedle ulice Pod farou Ludmile Theurerové a Bořivoji Kopřivovi

- zastupitelstvo schválilo darovací smlouvu na pozemky U vodojemu pro soustředěnou výstavbu rodinných domků, p. Nováková a p. Myslíková darují své pozemky obci a obec jim dává právo na výběr připravené stavební parcely na tomto území

- zastupitelstvo schválilo vyhlášku obce Strmilov č. 2/2003 o nakládání s odpady

- zastupitelstvo zatím odložilo rozhodnutí o pronájmu budovy bývalé školy v Č. Olešné p. Tomanovi z Nové Včelnice - nepovažuje autodílnu za vhodný účel využití budovy

- zastupitelstvo zamítlo žádost Centra

pro zdravotně postižené o příspěvek na rok 2003 - organizace neprokázala konkrétní pravidelnou pomoc občanům naší obce

- zastupitelstvo projednalo návrh na výstavbu fotbalových šaten v rámci společného projektu Mikroregionu Podjavořicko - po dalším jednání se však ukázalo, že pokud chceme dotace, nemůžeme si sami vybrat dodavatelskou firmu a firma společná všem projektům Podjavořicka zase nepřijímá naši podmínku - provést většinu stavebních prací svépomocí = nabídka našich sportovců, projekt je tedy zatím odložen

- zastupitelstvo projednalo žádosti pana Němečka a paní Ranglové a rozhodlo se uzavřít smlouvu s paní Ranglovou na

zajištění pouti v letech 2004-2006: pronájem náměstí a parkoviště před kulturním domem celkem 25.000 Kč/rok + závazek z její strany, že cena atrakcí nebude vyšší než 20 Kč

- starosta seznámil zastupitele i přítomnou veřejnost s opatřeními pana Marka na snížení venkovního hluku v okolí kulturního domu při diskotékách, se stavem akcí rozšíření kanalizace, pečovatelský dům a venkovní úpravy u ZŠ; také zve obyvatelstvo na veřejná zasedání, protože zde dostanou informace a zamezí se tak případnému zkreslování skutečné situace

zapsala Lenka Pecharová

Návštěvou 14 občanů ze Švýcarské obce Trubschachen ve Strmilově pokračovala již dlouholetá družba těchto přibližně stejně velkých obcí. Prezidenta (starostu), pět radních, písařku (tajemnici) a 7 dalších občanů švýcarské obce přivítala ve čtvrtek 2. října ráno v Praze členka rady obce Strmilov Lenka Pecharová a společně si celý den prohlíželi naše hlavní město (Hrad, Karlův most, Staroměstské náměstí, ale i pivovar a další zajímavosti). Večer přijeli do Strmilova a ubytovali se v nově otevřeném penzionu Pod Šibeňákem (u J. Kubáka.)

V pátek 3. října ráno milé hosty přivítal starosta obce Strmilov Jaromír Krátký spolu s místostarostou Karlem Urbánkem a obecním strážníkem Rudolfem Sěčem. Starosta seznámil s historií, současností ale i s plány obce do budoucna, včetně připravovaných a zahajovaných akcí

téměř za 50 milionů korun. Poté starosta za překladatelské pomoci paní Pecharové ukázal hostům kino, kulturní dům, základní školu, víceúčelovou sportovní halu, mateřskou školu, zámeček v České Olešné, tkalcovnu a pražírnu kávy Zdeňka Kubáka a po obědě v restauraci „U Jendy“ ještě firmu Kovopor a Zemědělské družstvo. Po večeři, které se zúčastnili i členové rady obce Strmilov, se dlouze diskutovalo o zajímavostech, problémech i odlišnostech v Čechách a ve Švýcarsku.

V sobotu 4. října se hosté ze Švýcarska zúčastnili výlovu rybníka ČRS a potom objeli několik podnikových rekreačních táborů a prošli autokemp u rybníka Komorník. Po obědě si ještě prohlédli budovu Obecního úřadu, knihovnice Vlasta Vondrušová ukázala místní knihovnu Viléma Martínka a poté došlo v obřadní místnosti obecního úřadu

k předání upomínkových dárků a k rozloučení. Tím však ještě program nekončil, protože za doprovodu paní Pecharové hosté ještě navštívili zámek a muzeum v Jindřichově Hradci.

Všichni hosté ze Švýcarska velmi kladně hodnotili přijetí, ubytování, stravování, ale co nás překvapilo, také bezpečnost, pořádek a celkovou vyspělost jak ve Strmilově, tak v České republice, protože to co viděli se podle jejich vlastních slov diametrálně lišilo od jejich představ před návštěvou.

Tato návštěva velmi pozitivně ovlivnila obě strany a už se všichni těšíme na další spolupráci a na případnou návštěvu našich občanů ve Švýcarsku v příštím roce, kam jsme byli na závěr návštěvy pozváni.

Jaromír Krátký
Starosta obce Strmilov

Od 6.10. do 10.10 proběhl i v Knihovně Viléma Martínka ve Strmilově „Týden knihoven“

V rámci tohoto týdne připravila knihovna pro všechny návštěvníky knihovny zajímavé akce, z nichž některé pokračují i dále:

Zahájení soutěže o EU (pěkné ceny!)

Stužkyáda (každý návštěvník knihovny může symbolicky navázat přátelství s knihovnou pomocí stuhy)

Možnost nahlédnutí do vědomostní

databáze firmy Anopres IT (všichni návštěvníci knihovny si mohou vyzkoušet fulltextové vyhledávání v takových titulech jako jsou Ottův slovník naučný, Kronika lidstva, Kronika 20. století, Kronika českých zemí, Státy a jejich představitelé, Kdo je kdo, Kdo byl kdo, Světová chronologie 1892-1992, Původ zeměpisných jmen atd.).

Prezentace nových kalendářů na rok 2004, sestavený z dětských prací na téma „Ekologie a čtyři roční období“ = výsledek a zakončení celoroční spolupráce se školou v rámci projektu „Povídání přes hranici“

Prodej kalendářů na rok 2004 s názvem „Jindřichohradecko – ohlédnutí za minulostí“. V kalendáři naleznete i prezentaci Strmilova. Prodej potrvá do

vyprodání omezeného vytisknutého nákladu.

Další informace o jednotlivých akcích Vám poskytne Vlasta Vondrušová přímo v knihovně nebo na telefonu 384 392 552

a na e-mailové adrese: knihovna@strmilovsko.cz

inzerce
Pronájem garáže ve Strmilově
Kontakt L. Urbánková
777 635 973

Milí rodiče,
Se začátkem nového školního roku přicházíme s širokou nabídkou zájmových kroužků pro vaše děti. Domníváme se, že smysluplná náplň

volného času je nejlepším způsobem, jak se vyhnout nebezpečím dnešní doby (drogy apod.) a přitom umožnit dětem prožít hezkých chvil, při kterých se mohou i něco zajímavého naučit.

Chtěli bychom připomenout, že všechny kroužky uvedené v následující tabulce jsou pro děti **zdarma**, což vůbec není při srovnání se ZŠ v okolních obcích pravidlem.

Z čeho si tedy mohou děti vybírat:

	ročník	den	čas	vedoucí
Informatika	7.-9.	Čt	13,30->	Zemanová
Dyslektický kroužek		individuálně	individuálně	Pleningerová, Plachá, Klementová, Hronová, Pecharová
Anglický jazyk	6.-7.	St, Pá	7,00-7,30	Knotková
Anglický jazyk	8.	St	7,00-7,30	Šerý
Německý jazyk 1	4.-5.	Po	12,35-13,20	Pecharová
Německý jazyk 2	7.	Po	13,30-14,15	Pecharová
Pohybové hry 1	1.-5.	Čt	11,25-12,15	Grünová
Pohybové hry 2	1.-5.	Čt	12,15-13,10	Grünová
Cykloturistika	5.-6.	Občasné výlety		Hronová, Zemanová
Zdravotnický kroužek	4.-6.	St	14,00-15,00	Šarochová
Zobcová flétna 1, 2, 3	3.-6.	Čt	12,15-14,30	Plachá
Pracovní činnosti	4.-5.	Út	14,00-15,30	Hronová
Základy práce s počítačem 1	5.	St	12,30-13,15	Pechar
Základy práce s počítačem 2	6.	St	13,30-14,15	Pechar
Katolické náboženství 1,2 (nepov. předmět)		St	12,15-14,00	Berkovský
Biblický kroužek	1.-4.	Út	11,30-12,15	Pechar
Kopaná minižáci	1.-3.	Po	15,00-17,00	Hačka
Kopaná mladší žáci	4.	Po	15,00-17,00	Máca
Kopaná starší žáci	5.-8.	St	16,00-19,00	Lehejček
Kopaná dorost	9.	Pá	17,00-19,00	Seidl
Odbíjená	6.-9.	St	13,45-15,15	Bílá
Košíková	6.-9.	St	13,45-15,15	Bílá
Rybářský kroužek	3.-9.			Hanuš
Internet	5.-9.	Po	...do 15,20	Zemanová, Plachá, Grünová, Pecharová
Doučování vč. přípravy na přijím. zkoušky				Knotková a další vyučující dle dohody

O naše děti se dále starají: ing. Paulát (soukromá výuka hry na hudební nástroje), hasiči (kontakt L. Aleš), skaut (pravidelné sobotní schůzky v obnovené klubovně + další akce), YMCA (kytara začátečníci ve středu, pokročilí ve čtvrtek + občasné cyklovýlety a další akce) a kynologický klub.

Budeme vám velmi vděční, pokud nám připomenete další dobré lidi, kteří pracují s dětmi, zasloužili by si tedy být zahrnuti do tohoto „čestného“ seznamu a nejsou zde jen proto, že o nich nevíme.

Učitelé ZŠ Strmilov
(další informace
ze ZŠ na str. 6)

Informace Červeného Kříže

Pokousání zvířaty

V posledních letech se poměrně častým poraněním stává pokousání psem. V ústní dutině všech zvířat jsou přítomny různé bakterie, které mohou proniknout do rány a způsobit různé infekce. Špičaté zuby způsobují často mnohonásobné tržné rány kůže a svalů. Navíc rána způsobená kousnutím může být infikována bacilem tetanu nebo vztekliny.

Příznaky:

- Jedna nebo několik malých pronikajících ran ve tvaru zubů.

Řada tržných ran svědčících o zuřivém trháni.

- Krvácení různého rozsahu podle velikosti poranění.

První pomoc:

- U povrchových ran postačí ránu pečlivě omývat vodou a mýdlem 5 minut, poté ránu osušit a přiložit sterilní obvaz.

- Každé vážnější krvácení zastavte přímým stlačením rány a zvednutím poraněné části nad úroveň srdce.

- Přiložte sterilní krytí a pečlivě obvažte.

- Při kousnutí zvířetem vždy zajistěte odbornou zdravotnickou pomoc.

- Vzhledem k nebezpečí nakažení vzteklinou se vždy snažte zjistit majitele zvířete, který by mohl prokázat, že zvíře bylo očkováno proti vzteklině.

Víte že...

Chuťové buňky máme uloženy na hřbetu, na špičce a na okrajích jazyka, na mandlích, na patře a na začátku hltanu.

Člověk má na jazyku asi 8000 chuťových pohárků, které jsou nervy

spojené s mozkem.

Pohárky jsou různé a rozlišují hořké, sladké, slané a kyselé chutě při pohledu na vyplazený jazyk takto: pravá strana – slaná chuť, špička jazyka – sladká chuť, levá strana – kyselá chuť, zadní strana – hořká chuť.

Šestitýdenní kojenec rozezná mléko své matky od mléka jiné ženy.

Stárnutím se výkonnost chuťových buněk a pohárků snižuje – proto mají staří lidé pocit, že cukr dříve víc sladil, sůl více solila apod.

Čichové buňky zabírají plochu asi 5 cm² v horní části uvnitř nosu.

Z nosní sliznice trčí 500 miliónů smyslových vlásků, které visí po osmi z kořenových kmínků obalených hlenem. Odtud pokračují nervová vlákénka do mozku a dále do mozkové kůry, kde si uvědomujeme, že cítíme a co cítíme.

Pes má prý čich miliónkrát citlivější než člověk. Vůbec nejcitlivější nos má prý moucha.

Za informace děkujeme
panu L. Svobodovi

Vítáme mezi námi:
Miloslav Závodský (Strmilov)
Sabina Machoňová
(Malý Jeníkov)

ŽIVOT MÉHO OTCE

Řada strmilovských občanů si jistě pamatuje na mého tatínka Františka Pauláta, který ještě před třiatřiceti léty žil ve Strmilově, málokdo však ví něco o jeho životě. Ten byl velmi pestrý, plný neobvyklých problémů, náhod a náhlých zvratů, ale také cílevědomé práce, která předcházela velkým životním úspěchům. Jako otec byl ke mně velmi náročný a přísný, umožňoval mi vykonávat různé odborné, administrativní, tvůrčí i manuální práce, nic mi neodpustil, ale plně mi důvěřoval a snažil se mě tak co nejlépe připravit do života. Když mi bylo asi deset roků, s trochou nadsázky mě požádal, abych, až budu dospělý, sepsal a zveřejnil příběhy, které prožil. Toto přání se nyní snažím splnit.

František Paulát se narodil 30.10.1898 ve Strmilově a vyrůstal zde v mimořádně chudých podmínkách, jaké si v dnešní době snad ani nedovedeme představit. Jeho otcem byl vzdělaný strmilovský občan ze zámožné rodiny František Kubák, který byl později profesorem na Textilní škole v Ústí nad Orlicí, jeho matka, hezká a inteligentní žena Albína Paulátová, pocházela však z chudé tkalcovské rodiny. Mezi nimi byla velká láska, jejich manželskému svazku však hrubým a z dnešního hlediska naprosto nesmyslným zásahem zabránili z obou stran jejich rodiče a František Kubák byl ještě navíc ze Strmilova doslova vyštvan.

Svobodné matce Albíně Paulátové se narodil syn, který dostal po svém otci jméno František a v rodině se mu říkalo Fanouš. V té době hodně dětí během porodu umíralo a svobodné matky i nemanželské děti byly velmi diskriminovány. Možnost, že si nově narozené nemanželské dítě, jak se tehdy říkalo "Pán Bůh vezme", považovali někteří lidé zvráceně za humánnější a někdy se dokonce snažili takovému řešení pomáhat. Také cesta Františka na svět neproběhla bez problémů. Během porodu se porodní babička věnovala výhradně matce a nápadně málo právě narozenému synkovi, který nejevil známky života. Toho si všiml otec matky Václav Paulát a důrazně proti tomu protestoval. Následovalo ožívování chlapečka s použitím studené vody, to bylo úspěšné a malý Fanoušek svůj první boj o život, díky svému dědovi, vyhrál.

Postavení svobodné matky ve společnosti bylo tehdy velmi problematické a najít si životního partnera nebylo pro ní lehké. Albína Paulátová se v době, když byly Fanouškovi čtyři roky a již nežili její rodiče, vdala a jejím manželem se stal mladý dělník Jan Šereda. I on však byl obětí velmi nepříznivého osudu. Pocházel sice z vážené rodiny od Humpolce, tu však v době, když byl ještě velmi malý, potkalo velké neštěstí. Náhlý požár zachvátil jejich obydlí, při tom zahynuli oba jeho rodiče a on, který jediný se zachránil, byl nucen nastoupit jako sirotek službu u cizích lidí. Svými zaměstnavateli byl zneužíván, vystaven hrubému násilí, nemohl řádně navštěvovat školu a když vyrostl, neměl ani možnost se vyučit nějakému řemeslu a najít si trvalé

zaměstnání. Protože neměl potřebnou odbornou kvalifikaci, mohl vykonávat pouze těžké, velmi málo placené manuální práce. Takto nepříznivě poznamenán a ne plně gramotný, využíval pouze příležitostná zaměstnání a dostal se tak až do Strmilova, kde poznal Albínku. Přesto, že byl od mládí vystaven velkému utrpení a ponižování, zůstal po celý život naprosto poctivý, byl hodným a starostlivým otcem a manželem. Své děti, ani nevlastního syna Františka, nikdy fyzicky netrestal.

Bezprostředně po sňatku pracoval v textilní továrně na Rozkoši a zde při práci přišel do styku s její majitelkou, paní Langovou. Ta zřejmě znala osud příslušníků jeho rodiny a pozvala jeho manželku, se svým synkem Františkem na nedělní návštěvu. Během ní se malý Fanoušek této bohaté a bezdětné vdově velmi zalíbil a Albína od ní dostala zajímavou nabídku. Zámožná paní ji požádala, aby jí svého synka dala, že si ho vezme za vlastního, nechá ho vystudovat a že se stane dědicem její továrny. Mladá maminka však měla svého Fanouška velmi ráda a s rozhodnutím příliš nespěchala. Až po několika dnech se na doporučení svého manžela rozhodla, že si synka přece jen ponechá. Tak velká a téměř neuvěřitelná šance mého tatínka, získat vzdělání a stát se dědicem velké továrny, skončila. Jestli toto řešení bylo a nebo nebylo správné, je i nyní, o sto roků později, velmi obtížné hodnotit. Vezmeme-li v úvahu, jaké perzekuci byli majetní občané ve čtyřicetiletém období reálného socialismu vystaveni, můžeme dojít k závěru, že rozhodnutí mé babičky, vedené mateřskou láskou, bylo moudré.

První léta svého života prožil František na Obcizně poblíž Adamova mlýna. Rodina Šeredova se zvětšovala a tak, i když sám byl ještě poměrně malý, staral se o svou mladší sestřičku Marii. Když ji jednou vozil v kočárku po cestě u rybníka Hlubokého, stala se mu nehoda, která mohla mít velmi tragické následky. Při jízdě do kopce mu vyklouzl kočárek z ruky, rozjel se rychle dolů, směrem k Adamovu mlýnu, podjel zábradlí a dostal se do Kamenitého potoka, kde zrovna byla povodeň. Nepřevrátil se však a protože byl vyroben z proutí, udržoval se na hladině. Plaval i s malou Mařenkou směrem k mostu, k soše Svatého Jana, kde se jej přivolaným lidem podařilo vylovit. Naštěstí vše dopadlo dobře a malé holčičce se nic nestalo. František však od té doby dohled na malou Mařenku již nevykonával a občas se věnoval jiné, méně odpovědné, avšak rovněž užitečné činnosti. Jednomu známému tkalci pomáhal se soukáním příze na cívky. S přibývajícím věkem se situace v Šeredově rodině výrazně zhoršovala. Matka sice přivydělávala pletením punčoch, hlavní žitel rodiny však obtížněji vyhledával zaměstnání, zmenšovaly se jeho příjmy a v rodině přibývaly další děti. Jediným schůdným řešením jak uživit rodinu bylo, že nejstarší syn František nastoupil službu v zemědělských rodinách, kde neměli vlastní děti. Nejdříve sloužil u Malíků ve Studenské ulici, potom u Buršů poblíž rybníka

Hlubokého, kde později vyrůstal strmilovský kapelník Jan Kraška a nakonec do svých čtrnácti let u Rudých. Odměnou za tuto službu, během které se věnoval pasení dobytka a provádění různých domácích prací, jako škrábání brambor, krmení dobytka, nošení vody a pod., bylo zpočátku poskytnutí stravy, noclehu, ročně 5 zlatých (10 korun) a pro rodinu jeden pytel (50 kg) brambor. V pozdějších letech se tyto příjmy zdvojnásobily.

František Paulát byl ve svém mládí velmi živé dítě, které na sebe často upozorňovalo svým chováním. Z té doby je také historka, ke které došlo v době, když sloužil u Malíků. Tehdy jezdily po silnicích téměř výhradně samé koňské a kravské potahy a v případě, že Strmilovem projelo auto, šlo o senzaci. V té době přijelo auto do Studenské ulice, zastavilo poblíž Malíkovy chalupy a vystoupili z něho nějakí pánové. Mluvili německy a ptali se, kde bydlí pan Franz Paulat. Zpočátku neměli úspěch - nikdo žádného pána tohoto jména neznal. Až po delší době hledání ukázal pan Malík pánům chlapce, který seděl na stoličce a škrábal brambory. "Tohle je František Paulát!" Pánové se zarazili a potom se teprve všichni dozvěděli, co se vlastně stalo. Mladý Fanouš si v novinách přečetl reklamu na auta a do Vídně napsal příslušné firmě dopis, ve kterém projevil o jedno nabízené auto, s určitou zásobou benzínu, zájem. Zástupci firmy se iniciativně chopili příležitosti a přijeli do Strmilova vozidlo nabídnout. Chlapec byl potom místním policajtem předveden na radnici k výsledku. Hrozil mu nějaký tělesný trest, který mu však nakonec prominuli. Během tohoto jednání se stále usmíval a zřejmě Fanoušovi fandil, obecní tajemník Kada, otec známého strmilovského tajemníka z novější doby a proslulého basisty Adolfa Kady. Tato příhoda došla ve Strmilově v širokou známost a byla dokonce publikována v novinách. Bylo to poprvé, avšak zdaleka ne naposled, kdy o Františku Paulátovi byla zmínka ve sdělovacím prostředku.

Ing. Mojmír Paulát

Všichni zájemci jsou srdečně zváni k výlovu rybníka Holub v sobotu 18.10.

- Výlov začne v 7,⁰⁰ a
potrvá zhruba do 14,⁰⁰
- prodej všech druhů ryb
 - rybí řízek
 - uzený kapr
 - točené pivo
 - při nepřízni počasí kryté posezení

Kanalizace ve Strmilově

Pravdivost rčení, že skutečnou hodnotu věcí člověk pozná, až když je nemá, jsme si ověřili v letošním parném létě. Běhali jsme s rozličnými nádobami pro vodu, hurovali a těšili se, až zase jenom otočíme kohoutkem. Tehdy se mě kdosi zeptal, jak starý je vodovod ve Strmilově. Víc než padesát let, odpověděla jsem a slíbila, že vyhledám přesnější údaje. Prolistovala jsem obecní kroniku a několik výtisků Zájmu Českomoravské vysočiny. Zde je opožděná odpověď.

V roce 1937 V. Martínek napsal v Zájmech Českomoravské vysočiny, že se neví, kdy byl ve Strmilově zřízen vodovod, ale domníval se, že asi před sto lety. Roku 1905 jednala městská rada o zřízení vodovodu, aby mohla užitkovou vodu používat celá obec. Do roku 1929 se voda přiváděla dřevěným potrubím od Palupína z rybníka Dymáčku do kamenných kašen. Byly na náměstí, na křižovatce Studenské a Dlouhé ulice a pod parkem, ta jediná zůstala v původní podobě. Kašna na náměstí byla nově postavena r.1935, starou kašnu si můžeme prohlédnout na fotografii asi z r. 1910 v kalendáři Jindřichohradecko 2004.

Schulzova palupínská škrobárna vodu znečišťovala, v kašnách hnily škrobové odpady, přesto byl vodovod připojen ke

studním v lese nad Dymáčkem až roku 1936. V tomtéž roce byla zřízena kanalizace na náměstí, ve Studenské ulici (tehdy Wilsonově třídě), v Jiráskově a Dlouhé ulici. Při kopání kanalizace v Dlouhé ulici byly nalezeny zbytky bývalé kanalizace.

Další zmínky o vodovodu jsem našla v obecní kronice až v zápise z r. 1940 – „opravován vodovod na Braně před domy čp. 10 a 11, kde popraskaly eternitové trouby... Zavádí se vodovod do domu čp. 6 a 7, buduje se další úsek vodovodu, a to azbestový. Více zdejších občanů požizuje si přípojky od hlavního vodovodu.“ Byly vybudovány přípojky do obecní školy, do fary a do Vyhlídalova hostince (dnes hotel).

V roce 1946 se konala informační schůze o zřízení vodovodu, ale jímací práce pro nový vodovod byly zahájeny až v září 1950. Na stavbu obec dostala od státu 125 000 Kčs s podmínkou, že bude vykonána práce v hodnotě 500 000 Kčs. Všichni praceschopní občané měli povinnost odpracovat osm hodin. Současně se svépomocí prováděla kanalizace, v r. 1946 na Příhoně, 1949 v Kozí uličce pod farou, 1952 při silnici Kunžak-Studená a na Obcizně „sousedé provedli kanalizaci vlastním nákladem a dobrovolnou prací. Roury stály 8 000 Kčs.“

Roku 1955 byl pořízen soupis veřejných a soukromých studní. Celkem bylo v obci 89 studní, 4 studánky a 3 vodní stojany. Z veřejných studní byly odebrány vzorky k chemickému rozboru, kronikář bohužel nezapsal jeho výsledky. Zaznamenal však hloubku studní. Obě studny na náměstí měří 7 metrů, nejhlubší jsou studny v Kunžatecké ulici a u mateřské školy 11 metrů, studny v Nové ulici a před domem čp. 371 jsou hluboké 8 m, na Braně a v Olší 6 m, u garáží ČSAD a na Podolí 5 m, na Obcizně a před domem čp. 107 čtyři metry.

Příslušné úřady pak uznaly potřebu výstavby nového vodovodu. V

následujících letech brigádníci pilně a zdarma kopali a upravovali rozkopané ulice. Jedinou mechanizací byl krumpáč s lopatou, odměnou byl vlastní vodovod a možnost poříditi si koupelnu a splachovací WC. Staré vedení vodovodu a kanalizace bylo nahrazeno novým ve větší hloubce. Obtížnou práci ve skále udělali zaměstnanci vodořehodářské služby. V 60. letech byl k vodovodní síti připojen téměř celý Strmilov. Obyvatelé Kunžatecké ulice si vybudovali vodovod z vodárny ve stráni nad silnicí, finanční náklady zčásti hradili sami, zčásti MNV.

V r. 1966 byly dokončeny práce u sběrových studní, ale spotřeba vody byla tak velká, že v době spotřební špičky ve výše položených bytech netekla. V r. 1973 byly vyvrtány dvě nové studny, k vodovodu byly připojeny domy kolem rybníka Hluboký a na Příhoně. Nedostatek vody měla vyřešit stavba vodojemu a čerpací stanice, investorem a dodavatelem stavby byly Jihočeské vodovody a kanalizace. Vodojem (výška 30 m, objem 200 m³, objem zemní nádrže 40 m³) byl dán do provozu roku 1978. Po připojení vodojemu se následkem velkého tlaku ve vodovodní síti poškodilo potrubí a teprve po odstranění závad byl dostatek vody ve všech částech Strmilova.

Roku 1982 byla do sběrné studny pod Palupínem přivedena voda ze studní u Dvorců. Prameny dávaly kolem 2 litrů vody za vteřinu, ani to však nestačilo. R. 1985 byly připojeny studny V Kopaninách (u silnice ke Studené), vrty hluboké 39 m, 61,5 m a 61,8 m mají vydatnost kolem 7 l/sec. Ale stačilo parné léto, poškozený vodovodní řad, trochu lidské netečnosti a byli jsme nasuchu. Naštěstí jenom několik dní.

Stavitelé vodovodu a firmo Nezdara, děkuji za obětavou práci. Můžeme jen otočit kohoutkem a voda teče.

L.Kubáková

BLAHOPŘEJEME

Zdeňku Kubákovi k
ocenění ministra kultury ČR.
Stal se **Nositelem tradice
lidových řemesel v oboru
„tradiční tkaní látek“** a to
za vysokou úroveň znalostí
a dovedností v tomto oboru
a za jejich předávání
následovníkům.

(Prachatice, září 2003)

Kynologický klub

Zdravíme čtenáře na začátku podzimu. Máme za sebou první ročník Strmilovského Voříška. Ti, kdo se zúčastnili jako soutěžící nebo diváci prožili hezké chvíle a všem se na našem cvičáku líbilo. Spokojený byl i pan

starosta, který předával poháry, medaile a věcné ceny. Jejich množství překvapilo všechny. Jediné, co nás i pana starostu mrzelo, byla minimální účast občanů Strmilova. Měli jsme vystavovatele z Prahy, Pacova, Hluboké, Jindřichova Hradce a okolních obcí, jenom ti, pro které jsme akci hlavně připravovali, přišli

v malém počtu. Tak se nakonec Strmilovským Voříškem stal Míša z Prahy 4 – Spořilova. Doufáme, že úspěch akce přiláká na II. ročník i naše spoluobčany, protože ti, co se I. ročníku zúčastnili se už těší na II. ročník.

Do podzimních plískanic jsme pro Vás připravili odpočinkovou křížovku

- 1 – plavecký styl
- 2 – řecký bůh lásky
- 3 – moc
- 4 – ruka
- 5 – okopanina
- 6 – slovensky tříška
- 7 – okrasný strom
- 8 – uhlovodík
- 9 – podlahová krytina

- 10 – otázka na důvod
- 11 – úloha
- 12 – dopravní prostředek
- 13 – střešní konstrukce
- 14 – plavidla
- 15 – oči
- 16 – řecké písmeno

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				

10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				

Školní akce pro děti během školního roku 2003/2004

	ročník	termín	Lektor
Baletní vystoupení Č. Rudolec	3.-5.	září	Plachá
Div. předst. Kubík jde do školy	1.-4.	září	Plachá
Výtvarná soutěž o nejlepšího draka	1.-4.	říjen	Šarochová
Přednáška – soc. pat. jevy (p. Havlová)	8.-9.	říjen	Bílá
div. předst. Gulliverova cesta k Liliputům	1.-4.	listopad	Plachá
Školní turnaj – florbal	5.-9.	listopad	Bílá
Taneční maraton	1.-9.	prosinec	Bílá
Vánoce – lidové zvyky, vánoční besídka	1.-4.	prosinec	Šarochová
Sportovní akademie	1.-9.	prosinec	Bílá, Geistová
Cyklus: Poznávám hudeb. Nástroje - violoncello	5.-9.	prosinec	Plachá
div. předst. - Strachyfuč	1.-4.	únor	Plachá
Beseda s členem policie ČR – dopravní výchova	1.-5.	únor	Šarochová
Školní turnaj v sálové kopané	5.-9.	březen	Bílá
Lyžařský výcvik - Krkonoše	6.-9.	březen	Bílá, Šerý
Výsadba „lesa přátelství“	1.-9.	březen, duben	Pecharová
Dopravní prostředky – test pro cyklisty	1.-4.	duben	Šarochová
Výstava žák. Prací – škol. družina	1.-4.	duben	Šarochová
Zdravotnická soutěž – Jindř. Hradec	4.-6.	květen	Šarochová
Anglické divadlo	4.-7.	květen	Pecharová
Atletická všestrannost	5.-9.	květen	Bílá
Svátek matek - besídka	1.-4.	květen	Šarochová
Pobyt v přírodě – využítí volného času	3.-4.	červen	Bílá
Plavecký výcvik	3.-4.	květen, červen	Grünová, Hronová
Školní akademie	5.-9.		Plachá
Sportovní dopoledne	1.-4.	červen	Geistová
Vybrané představení v Horáckém či Jihoč. div.	5.-9.	dle nabídky	Plachá
Operní představení v Jihoč. div.		dle nabídky	Plachá
Návštěva praž. divad.s prohlídkou Národ. div.	5.-9.	dle nabídky	Plachá
Hudební pořad	1.-4.	dle nabídky	Plachá
Sportovní soutěže (miniškolní)	1.-9.	dle nabídky	Geistová, Bílá, Grünová
Školní turnaj ve vybíjené, přehazované, kopané	1.-4.	Průběžně	Bílá
Beseda s Policií ČR	8.-9.	dle dohody	Bílá
Peer programy	6.-9.	průběžně	Bílá
Využívání internetu	5.-9.	průběžně	
Olympiády a vědomostní soutěže	4.-9.	průběžně	vyuč. daných. předmětů
Získávání informací netradiční cestou	6.-9.	průběžně	vyuč. daných. předmětů
Cizojazyčná korespondence	6.-9.	průběžně	Pecharová
Aktivní účast při výt. soutěžích	1.-9.	Průběžně	Geistová, Klementová, Pleningerová

Srdečně Vás zveme
do Zahrádek
v neděli 26. října

Program:

10,⁰⁰ Zahájení, bohoslužby
(káže br. T. Vítek z Horních
Dubenek)

11,⁰⁰ Koncert
staré hudební nástroje
Tomáš Najbrt

12,00 – 13,00 přestávka

13,⁰⁰ Přednáška
„Počátky evangelictví na
Zahrádecku“
doc. PhDr. Eva R. Melmuková-
Šašecí

14,⁰⁰ Písně staré i nové
Tomáš Najbrt

zakončení zhruba v 15,⁰⁰

MO ČESKÉHO RYBÁŘSKÉHO SVAZU Strmilov
pořádá
v Kulturním domě Hejtmán ve Strmilově

Poslední zátah

15. listopadu 2003

k tanci a poslechu hraje **Špacír Band**
SRDEČNĚ ZVEME VŠECHNY
PŘÍZNIVCE PETROVA CECHU

Žáci základní školy ve Strmilově
vítají prvňáčky:

Pavla Baránka (*Strmilov*)
Barborku Běhounkovou (*Strmilov*)
Zdeňka Jakubce (*Panské Dubenky*)
Vendulku Janákovou (*Strmilov*)
Tomáše Kolmana (*Strmilov*)
Martina Krafcu (*Malý Ratmírov*)
Adama Punčocháře (*Bořetín*)
Miroslava Semotána (*Strmilov*)
Šárku Stručovskou (*Strmilov*)
Jaroslava Tůmu (*Česká Olešná*)

I s Janičkou Borešovou (*Palupín*)
je prvňáčků tedy dohromady
jedenáct a to není zrovna nejméně.

Tatínkové, maminky, udělejte
s tím něco, ať je nás víc!

Junáci ve Strmilově

Na začátku bych ráda uvedla přesnou definici Junáka: „Junák je dobrovolné, nezávislé a nepolitické občanské sdružení. Naším hlavním posláním je podporovat rozvoj osobnosti dětí a mladých lidí, jejich duchovních, mravních, intelektuálních sociálních a tělesných schopností, aby byli po celý život připraveni plnit povinnosti k sobě samým, bližním, vlasti, přírodě a celému lidskému společenství v souladu se zásadami stanovenými zakladateli skautského hnutí.“

V roce 2001 jsme slavili 90 let českého skautingu. Během těchto devadesáti let byl třikrát učiněn pokus skautské hnutí umlčet. Na přelomu let 1989/1990 vstala československá skautská organizace z popela a opět se rychle začlenila do mezinárodního hnutí.

Ve Strmilově byl Junák vzkříšen v roce 1993 sestrou Věrou Kopečnou jako součást žirovnického střediska. V roce 2001 jsme se přičlenili ke středisku Zlatá růže z Jindřichova Hradce. V letošním roce máme 23 členů. Jde především o dívky ve věku od 7 do

14 let. Snažíme se udržovat přátelského ducha, dobrou náladu a rozvíjet různé, možná dosti netradiční, ale zato mnohdy užitečné dovednosti.

Díky nemalé pomoci obce jsme si zrekonstruovali klubovnu u malého hřiště. I když to nebyla lehká práce, každý z nás přiložil ruku k dílu (zapojili se i rodiče) a ze staré, polorozpadlé boudičky jsme vytvořili krásnou a útulnou klubovnu.

Během celého roku se snažíme podnikat různé akce. Ať už výpravy o jarních a podzimních prázdninách, návštěvu bazénu o Vánocích, lampiónový průvod na jaře nebo ve spolupráci s hasiči Dětský den. Akcí není málo, ale každý, kdo někdy do Junáka chodil ví, hlavním vyvrcholením roku je pro nás tábor.

Ten náš se tradičně koná na začátku srpna na louce u Malého Jeníkova. Těchto čtrnáct letních dní trávíme ve stanech, téměř nedotčení civilizací, společně s žirovnickými skauty. Je to doba navazování nových přátelství, která snad vydrží po celý život, doba poznávání sama sebe, svých cílů, hodnot

a možností, nezapomenutelných chvilí v kruhu kolem táboráku, kdy nesměle zapraskají první plamínky, jiskry vyletí k nebi, tiše se ozvou první akordy kytary a slova těch stokrát zpívaných, ale stále krásných písniček...

Minulý rok nám tábor pokazila povodeň. Letos jakoby se příroda omlouvala, jsme celých čtrnáct dní strávili v neuvěřitelně nádherném počasí.

O zážitky myslím nebylo nouze také díky panu Nořinskému, který nám zařídil návštěvu koní ze Dvorečka. Vyslechli jsme si povídání o chovu koní a pak se už každý s neskrývanou radostí na koně posadil a svezl se.

Tábor ale utekl moc rychle, skončily i prázdniny a většina z nás už zase sedí ve školních lavicích a těší se na další společné zážitky...

Prostřednictvím Strmilovských Novin chceme ještě jednou poděkovat zastupitelstvu naší obce, panu Nořinskému a všem těm, kteří nás sebemenším darem, pomocí nebo jen dobrým slovem podporují.

Můřička

Drakiáda – 18.10.2003 od 13,00 na hasičské louce

Zveme všechny děti i dospělé! Vyhlášení nejhezčího doma vyrobeného draka!
SKAUTSKÝ ODDÍL STRMILOV

PŘIJELA POUŤ

Letošní pouť jsem prožila totéž, co obyvatelé náměstí prožívají již mnoho let - pouť v těsné blízkosti. Byl to poněkud hlučnější víkend a mrzí mě, že doprovodná hudba hrála naplno i v době bohoslužeb. Ale nechci si zde stěžovat. Je jasné, že kdo bydlí u školy, je rušen hlukem dětí, kdo bydlí na okruhu, tomu sviští auta kolem chalupy a kdo bydlí u diskotéky, užije si muziku každý pátek. Tak jen na okraj jako zastupitelka prosím občany Strmilova o trpělivost a pochopení, pokud kolem jejich domu není „100%“ ticho.

Ale jeden zajímavý přínos sousedství pouti také mělo. V sobotu 6. září jsem se setkala s panem Dubským, který mi poutavě vyprávěl o svých zážitcích z cest s kolotočem. Vyprávění bylo o to zajímavější, že je z dob i z prostředí, které známe jen z té opačné, „zákaznické“ strany. A výsledkem je následující článek:

Strmilovská pouť očima pamětníka

„Rodiny Němečkových a Dubských udržují prastarou pouťovou tradici. Dokonce máme povolení z dob Marie Terezie k provozování loutkového divadla. Spojení obou rodin bylo velmi přínosné: Dubští byli loutkaři - Alois Dubský pocházel právě z Jižních Čech. A Němečkoví byli umělci. Obě rodiny jezdily do Strmilova od počátku minulého století. Já sám jsem začal ve Strmilově chodit do školy. Tehdy měla pouť více sousedský charakter, lidé měli k sobě blíž.“

Přijížděli jsme s velkými houpačkami a stavěcí střelnici (s Taliánem, dudákem a dalšími, celkem asi 60 druhů terčů). Stávali jsme v parku na náměstí kolem kostela. Pouť vypadala ale tehdy trochu jinak: základem bylo divadlo. 2 - 3 herci dokázali proměnami hlasu zahrát i představení s 15 postavami. Hráli s dřevěnými, vyřezávanými loutkami, vysokými asi 1,10 m. Kočovní herci byli za první republiky i nositeli české kultury. Hráli jsme kusy jako Jan Žižka z Trocnova, Čert a Káča i světová díla - Zkrocení zlé ženy a další.

Když představení skončilo, diváci se mohli těšit na taneční zábavu doprovázenou dechovou kapelou. Bylo

nás 11 muzikantů - všichni bratři či bratranci.

Tradici nepřerušila ani druhá světová válka. Němci říkali pouti Fest. Jen vzduchovky jsme museli mít očíslované a sepsané v povolence.

Horší než válka byl ale rok 1968. V srpnu jsme jako obvykle byli v Kunžaku. Vzhledem k agresivnímu chování Rusů k místnímu obyvatelstvu, které vedlo až k několika úmrtím, neměl nikdo na pouťové radovánky ani pomyšlení. Rusové dokonce považovali sbalený kolotoč za maskované dělo. Vůbec komunistická doba byla těžká a nespravedlivá. Například jsme nesměli prodávat dukátové žvýkačky, které jsme si přivezli z (také socialistického!) Polska. Příslušníci PS VB nám je na střelnici vždy zabavili a uložili nám pokutu, aniž by nám někdy vystavili potvrzení o zaplacení. Co se s penězi a zabaveným zbožím stalo, netušíme.

Otevření hranic na západ po roce 1989 pro nás znamenalo mnohem více možností koupě pouťových atrakcí, součástek apod. I dnes se snažíme, aby bylo lidem s námi dobře a chceme vycházet vstříc jejich přáním.“

zapsala Lenka Pecharová

inzerce

**Hledám podnájem ve
Strmilově pro jednu osobu
Kontakt: Dana Suková
Vlčice 43; 728 302 475**

Fandíme jen profesionálům?

Neustále jsou slyšet stesky, že dnešní děti mají hlavní zájem o počítače a televizi a v horším případě o kouření a ničení obecního či soukromého majetku. Opakovaně se probírá problematika kriminality mládeže a drogových závislostí. Potom se divím, že když si děti najdou nějakou prospěšnou aktivitu, jejich rodiče je v ní nepodporují. Proč se tedy nesnažit udržet to, co je. Jedna z nejpřirozenější zálib venkovských kluků je, a doufám, že ještě nějaký čas bude, fotbal.

Ve Strmilově jsou tři žákovská fotbalová družstva. Minižáky vede pan Miroslav Hačka st., mladší žáky pan Josef Máca ml. a starší žáky pan Vlastimil Lehejček. Za příznivého počasí se trénuje venku, v zimě je k dispozici hala. Trénuje se po celý rok kromě prázdnin. Zápasy jsou většinou střídavě doma a venku,

někde v okolí. V zimním období se hrají velké turnaje v halách. Minižáci mají svá utkání ve středu a hrají 2 x 25 minut. Ti starší hrají v sobotu nebo v neděli – mladší žáci 2 x 30 minut a starší žáci 2 x 35 minut. Družstva si v loňském roce vedla velmi dobře. Minižáci obsadili krásné 2. místo a mladší žáci ve své kategorii dokonce zvítězili. V letošní sezóně si vedou opět skvěle, zatím žádné naše družstvo neprohrálo (*pozn. redakce: článek dodán před zápasem mladších žáků se Slovanem JH*). Podotýkám, že někteří minižáci hrají ve všech kategoriích, protože je v družstvech málo dětí. Tito minižáci hrají 3x v týdnu.

Až potud by bylo všechno báječné a byl by důvod k oslavám. Má to ovšem jeden háček. Každý, kdo něco dělá, potřebuje povzbuzení a pochvalu. Je opravdu pro děti povzbuzením, když se

rodiče nepřijdou podívat ani na jeden zápas? Je to na hřiště tak daleko, nebo máme tolik práce, že si neuděláme čas ani na vlastní děti? Je pro trenéry, kteří se dětem věnují ve svém volném čase, povzbuzením, když nemohou sehnat rodiče ochotné odvézt mladé fotbalisty na zápas někde v okolí? Jezdí stále titíž rodiče a někdy se stane i to, že některá rodina musí vzít dvě auta, aby bylo možné děti na zápas dopravit.

Maminko a tatínku, nebylo by hezké pochlubit se ostatním, že ten, co tak krásně přihrál, ten, co tak dobře brání, ten, co báječně útočí, ten, co skvěle střílel branku, nebo ten, co parádně chytá, je NÁŠ syn? Prosím, přijďte udělat radost svým dětem i sobě.

Jiřina Hačková

Výsledky (podzim 2003)

Minižáci (M. Hačka,
602 858 390)
Nová Bystřice-Strmilov (2:3)
Strmilov-Dačice (2:1)
Slavonice-Strmilov (0:6)
Nová Včelnice-Strmilov (2:8)
Strmilov-JH „C“ (9:0)
Kunžak-Strmilov
Strmilov-JH „B“ (22.10.)

Mladší žáci (J. Máca,
608 537 312)
Slovan JH „C“-Strmilov (2:3)
Strmilov-Kunžak (2:2)
Nová Včelnice-Strmilov (1:10)
Strmilov-Sokol JH (7:0)
Strmilov-Slovan JH (2:3)
Kunžak-Strmilov (26.10)

Starší žáci (V. Lehejček,
723 732 183)
Strmilov-Č.Rudolec (6:1)
Strmilov-Dešná (9:1)
Strmilov-Staré Hobzí (2:0)
Studená-Strmilov (1:4)
Strmilov-Popelín (6:0)
Cizkrajov-Strmilov (0:7)
Strmilov-Kunžak(4:0)

Prosíme omlouvejte neúčast na tréninku nebo zápasu předem. Omluva je možná osobně nebo telefonicky.

Přespolní běh

14.10. se konal v Jindřichově Hradci přespolní běh. Sjížděli se žáci z okresních škol a z naší školy se zúčastnili tyto žáci:

6. ročník

Lucie Dohnalová
Lenka Daňhelová
Radim Koutný
Jan Dvořák

7. ročník

Michaela Berková
Veronika Procházková
Zdeněk Popelka
Karel Marek

8. ročník

David Rozporka
Jakub Toral

9. ročník

Lukáš Nořinský
Vladimír Šteflíček

V kategorii 6. a 7. ročník běhali chlapci 2 km a dívky 1,5 km. V kategorii 8. a 9. ročník běhali chlapci 3 km a dívky 2,5 km. Běželo se v terénu po vyznačených trasách. I když byla zima, žáci se umístili na dobrých místech.

Na začátku léta proběhlo ve Strmilově referendum o přistoupení České republiky k Evropské unii. Zde jsou celkové výsledky tohoto referenda (v závorce výsledky okrsku č. 2 – Česká Olešná)

Zapsaných voličů 1131 (167)

Zúčastnilo se hlasování 653, tj 58,53% (71 tj. 42,51%)

Hlasovalo pro vstup 469 tj. 71,82% (42 tj. 59,15%)

Hlasovalo proti vstupu 184 tj. 28,18% (29 tj.40,85%)

Jaromír Krátký
starosta obce